

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7946/2568

พนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานีโจทก์ นางสาว อ.โจทก์ร่วม นาง บ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 269/5, ป.อ. มาตรา 269/6, ป.อ. มาตรา 269/7, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 185

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยลักบัตรเครดิตของผู้เสียหายแล้ว จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวไปชำระค่าบริการและค่าสินค้าแทนการชำระด้วยเงินสด 7 ครั้ง ซึ่งจำนวนเงินที่จำเลยใช้บัตรเครดิตชำระค่าบริการและค่าสินค้าแต่ละครั้งเป็นคนละจำนวนไม่เท่ากันและต่างเวลากัน ลักษณะการกระทำความผิดดังกล่าว ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำความผิดในวาระเดียวกัน การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นความผิด 7 กรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 335, 265, 268, 269/5, 269/6, 269/7 ให้จำเลยคืนทรัพย์สินหรือใช้ราคาแทน 12,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางสาวอภิญญา ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายตามใบแจ้งยอดบัญชีบัตรเครดิตพร้อมดอกเบี้ย 100,687.77 บาท ค่าเสียหายที่ถูกริบเงินมัดจำเนื่องจากไม่สามารถใช้บัตรเครดิตดังกล่าวชำระหนี้ตามสัญญาว่าจ้าง 50,000 บาท และค่ายานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิงในการดำเนินคดีแก่จำเลย 10,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 160,687.77 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่จำเลยกระทำความผิดจนกว่าจำเลยจะชำระตามคำพิพากษา ต่อมาโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอถอนคำร้องในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นอนุญาตและให้จำหน่ายคดีส่วนแพ่งเสียจากสารบบความ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก, 269/5 ประกอบ 269/7, 269/6 ประกอบ 269/7 และมาตรา 335 (3) วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นเพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้แทนการชำระด้วยเงินสดโดยมิชอบ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 80,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี และปรับ 40,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายใน 1 ปี ให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ 24 ชั่วโมง ให้จำเลยรักษาโรค Kleptomania อย่างต่อเนื่อง และรายงานผลให้พนักงานคุมประพฤติทราบเป็นระยะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยคืนทรัพย์สินหรือใช้ราคาแทนนั้น เนื่องจากจำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ร่วมจนโจทก์ร่วมไม่ติดใจเรียกร้องตามคำขอท้ายฟ้องแล้ว จึงให้ยกคำขอส่วนนี้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษา

แก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานลักทรัพย์โดยผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองทรัพย์ จำคุก 2 ปี และปรับ 50,000 บาท ฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นเพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสดโดยมิชอบ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นเพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสดโดยมิชอบ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 4 ปี และปรับกระทงละ 80,000 บาท รวม 7 กระทง เป็นจำคุก 28 ปี และปรับ 560,000 บาท รวมจำคุก 30 ปี และปรับ 610,000 บาท ลดโทษให้กระทงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 15 ปี และปรับ 305,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ 2 ปี นับจากวันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้จำเลยฟังนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่า การที่จำเลยลักบัตรเครดิต ก. เงินสดและเครื่องสำอางของผู้เสียหายไป แล้วจำเลยใช้บัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการแทนการชำระด้วยเงินสดรวม 7 ครั้ง เป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ฟ้องจำเลยแยกออกเป็นข้อ ๆ คือ ข้อ 1.1 ถึงข้อ 1.8 การกระทำตามที่โจทก์บรรยายฟ้องมาในแต่ละข้อต่างเป็นความผิดสำเร็จในตัวเองต่างกรรมต่างวาระ ทั้งทรัพย์ที่จำเลยได้จากการกระทำผิดก็เป็นทรัพย์คนละประเภทกัน เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ย่อมถือได้ว่าจำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาต่างกัน การที่จำเลยลักบัตรเครดิต ก. เงินสดและเครื่องสำอางของผู้เสียหายไป แล้วจำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้ชำระค่าสินค้าและค่าบริการแทนการชำระด้วยเงินสด รวม 7 ครั้ง จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ไม่ใช่ความผิดกรรมเดียวดังที่จำเลยกล่าวอ้างมาในฎีกา ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ความผิดฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสดโดยมิชอบ เป็นความผิด 7 กรรม หรือไม่ เห็นว่า โจทก์ฟ้องจำเลยว่ากระทำความผิดฐานดังกล่าวแยกออกเป็นข้อ 1.2 ถึง ข้อ 1.8 โดยในข้อ 1.2 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าบริการที่ร้าน T.U หรือร้าน T. 313.53 บาท ข้อ 1.3 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าน้ำมันที่สถานีบริการน้ำมัน S. 1,120 บาท ข้อ 1.4 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าบริการที่ร้าน B. 3,863 บาท ข้อ 1.5 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าสินค้าที่ร้าน A. 10,600 บาท ข้อ 1.6 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าสินค้าที่ร้าน TO. 10,932.60 บาท ข้อ 1.7 และข้อ 1.8 มีใจความว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวชำระค่าสินค้าที่ C. 2 ครั้ง ครั้งแรก 7,990 บาท ครั้งที่สอง 49,400 บาท จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นยุติได้ตามฟ้องโจทก์ว่า จำเลยนำบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้ชำระค่าสินค้าและบริการแทนการชำระด้วยเงินสด 7 ครั้ง ซึ่งจำนวนเงินที่จำเลยใช้บัตรเครดิตชำระค่าบริการและค่าสินค้าแต่ละครั้งเป็นคนละจำนวนไม่เท่ากันและต่างเวลากัน ลักษณะการกระทำผิดดังกล่าว ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำความผิดในวาระเดียวกัน การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นความผิด 7 กรรมต่างกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแล้ว ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาว่าโทษที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ลงแก่จำเลยนั้นเหมาะสมหรือไม่ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และมาตรา

225 สำหรับความผิดฐานใช้บัตรเครดิตของผู้อื่นชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทน การชำระด้วยเงินสดโดยมิชอบ เห็นว่า จำเลยใช้บัตรเครดิต ก. ของผู้เสียหายที่จำเลยลักมาไปใช้ ชำระค่าสินค้าหรือบริการแทนการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเงินมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกัน ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ใช้ดุลพินิจลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ให้จำคุกกระหนละ 4 ปี และปรับ กระหนละ 80,000 บาท มานั้นหนักเกินไป ศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยในความผิดฐาน ดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดี พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดฐานใช้ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด โดยมิชอบ ให้จำคุกกระหนละ 1 ปี และปรับกระหนละ 20,000 บาท ลดโทษให้กระหนละกึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกกระหนละ 6 เดือน และปรับกระหนละ 10,000 บาท รวม 7 กระหน เป็นจำคุก 42 เดือน และปรับ 70,000 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 แล้ว เป็นจำคุก 1 ปี 42 เดือน และปรับ 95,000 บาท นอกจากที่แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

รุ่งศักดิ์ วงศ์กระสันต์ · สุจินต์ เขียวชาญศิลป์ · สัญญา ภูริภักดี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7946/2568>